

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 118/2025
20.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца „Златни клас сениор“ ДОО за производњу хлеба и пецива и трговину Зрењанин из Зрењанина, чији је пуномоћник Јелена Милаковић, адвокат из ..., против туженог „ОТР Leasing Srbija“ ДОО из Београда, чији је пуномоћник Тања Вицковић Рамач, адвокат из ... и АА из ..., ради утврђења, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Сомбору и Привредног суда у Београду, у седници већа одржаној 20.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је надлежан Основни суд у Сомбору.

Образложење

Привредни суд у Београду, решењем П 4572/2024 од 13.11.2024. године, огласио се стварно и месно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Основном суду у Сомбору, као стварно и месно надлежном суду на даље поступање. У образложењу је указао да је предмет одлучивања у овој парници утврђење недозвољености извршења на покретној ствари, путничком возилу, одређеног решењем Основног суда у Сомбору ИИ 193/2023 од 19.05.2023. године и позвао се на члан 58. Закона о парничном поступку.

Основни суд у Сомбору није прихватио надлежност, већ је уз пропратни акт П 87/25 од 04.03.2025. године доставио списе предмета Врховном суду, наводећи да се ради о парници између тужиоца који је привредни субјекат против тужених који су извршни поверилац и извршни дужник у извршном поступку, при чему је један од тужених привредни субјекат, а други физичко лице, да су тужени у односу материјалног супарничарства, јер парница мора бити окончана на истоветан начин према туженима, због чега сматра да је стварно надлежан привредни суд на основу члана 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, те како је чланом 58. Закона о парничном поступку прописана искључива месна надлежност, али не и стварна, сматра да је за поступање надлежан Привредни суд у Сомбору.

Врховни суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 10/23 – други закон), а у вези одредбе члана 32. став 2. Закона о уређењу

судова („Службени гласник РС“ број 10/23), утврдио да је Основни суд у Сомбору стварно надлежан за поступање у овом предмету.

Тужба је 30.10.2024. године поднета Привредном суду у Београду ради утврђења недозвољености извршења на покретној ствари, одређеном путничком возилу као предмету извршења одређеног решењем Основног суда у Сомбору ИИ 191/23 од 19.05.2023.године. Тужба је заснована на наводима да је тужилац предметно возило купио и од продавца преузео у 2021.години, да се сматра власником возила, а да је решењем јавног извршитеља од 20.09.2024. године одбијен његов приговор као трећег лица у поступку туженог „ОТР Leasing Србија“ као извршног повериоца против тужене АА као извршног дужника, ради одузимања возила - предмета лизинга.

Одредбама члана 111. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр. 106/2015 ... 10/23-други закон) је прописано, ставом 1. да треће лице може у року од 30 дана од дана пријема решења о одбацивању или одбијању приговора да покрене парнични поступак против извршног повериоца ради утврђења да је извршење на предмету недозвољено; ставом 2. да покретање парничног поступка не одлаже извршење, ставом 3. да извршни дужник који оспорава право трећег лица мора да буде обухваћен тужбом; ставом 4. да ако извршни поступак није још окончан, а суд је правноснажном одлуком утврдио недозвољеност извршења на предмету, јавни извршитељ, на предлог трећег лица, у погледу тог предмета обуставља извршни поступак и укида решење о извршењу и све спроведене радње.

Одредбом члана 24. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 10/23) је прописано да основни суд у првом степену суди у грађанскоправном спору ако за поједини грађанскоправни спор није надлежан други суд и води извршни и ванпарнични поступак, осим ако законом није друкчије прописано.

Одредбом члана 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова је прописано да привредни суд у првом степену суди у спору између домаћег и страног привредног друштва, предузећа, задруге и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у спору који настане између привредног субјекта и другог правног лица у обављању делатности привредног субјекта, као и ако је у наведеном спору једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Тачком 2. овог става је прописано да привредни суд у првом степену суди у спору поводом извршења и обезбеђења из надлежности привредног суда, а у спору поводом арбитражне одлуке само ако су донете у арбитражном поступку између субјеката из тачке 1. овог става. Одредбом става 2. овог члана је прописано да привредни суд у првом степену одређује и спроводи извршење на основу извршне и веродостојне исправе, ако се односи на лице из става 1. тачка 1. овог члана, ако законом није друкчије прописано, одређује и спроводи извршење и обезбеђење одлука из своје надлежности, ако законом није друкчије прописано.

Како се у конкретном случају ради о парници ради утврђења недозвољености извршења које је одредио Основни суд у Сомбору у поступку који се односи на тужене, привредног субјекта и физичког лица, услова нема за заснивање стварне надлежности привредног суда из цитираних одредби члана 27. Закона о уређењу судова, због чега је за даље поступање у предмету стварно надлежан Основни суд у Сомбору на основу одредбе члана 24. став 2. Закона о уређењу судова.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић